Velká odvaha nenápadných žen Šifry a Púy

Původ materiálu
Hana Ducho
Pořadí v lekci
10

Téma

Velkou odvahu a hrdinství může prokázat každý člověk, v každé své profesi, někdy člověk, do kterého bychom to neřekli.

Vyvedení Izraelců z Egypta nebyla jen zásluha Mojžíše, ale i mnoha dalších. Záchrannou síť začaly spřádat tyto dvě ženy, porodní báby.

Odvaha může mít různé podoby – třeba i spiklenectví, občanská neposlušnost.
Bůh stojí na straně života a má rád odvážné lidi, kteří pro život ostatních jsou ochotni riskovat vlastní život.

Z bázně před Bohem roste odvaha a statečnost.

Cíle

Seznámit děti s příběhem Šifry a Púy a vzbudit sympatie dětí pro tyto dvě hrdinky.

Vést děti k uvažovaní o odvaze a hrdinství.

Nebýt na odvážné činy sám – ale mít parťáka, parťačku, které důvěřuji.

Pozvat děti k bázni před Hospodinem, k respektu k němu, k respektu k životu.

Pro učitele

Biblický text: Exodus 1,1–22

Výkladové poznámky

Kontext

Příběh o porodních bábách je na úplném začátku knihy Exodus (Ex 1), která vypráví o vyvedení Izraelců z Egypta, z otroctví. Útlak a surovost v Egyptě na Izraelce se stupňuje, farao nařizuje zabíjet novorozené chlapce. Ale dvě porodní báby jeho nařízení sabotují.

Příběh o nich předchází příběhu o narození Mojžíše (Ex 2). V těchto dvou kapitolách se připravuje jeviště pro velké drama vyjití Izraele z egyptského otroctví.

Porodní báby, Šifra a Púa, svou moudrostí a statečností vytvářejí prostor pro to, aby se mohla zrodit záchrana pro celý lid.

Poznámky

Jména synů Izraelových… (Ex 1,1–5) – na rozdíl od knihy Genesis, kde sledujeme příběhy Abrahamovy, Izákovy a Jákobovy rodiny, jde v knize Exodu o příběh celého národa.

Seznamy jmen v Bibli slouží jako předěl nějakého celku a pojítko s předchozím vyprávěním. Výčet jmen naznačuje: začíná nová etapa, nové svědectví o Božím působení. A toto nové navazuje na příběhy z knihy Genesis, na příběhy o praotcích. Souvisí to spolu.

Potom zemřel Josef (Ex 1,6–7). Zmínka o Josefovi má připomenout, jak se Boží lid dostal do Egypta (Gn 37–50); zmínka o jeho smrti naznačuje, že s Josefem končí jedna důležitá éra.

Ale Izraelci se rozplodili… (Ex 7) Země se i po Josefovi smrti zalidňuje, Izraelci se to jen hemží, rozmnožují se, jsou zdatní. Země je plná života. Vyprávění připomíná báseň o Stvoření světa z Gn 1, kde Bůh v pustině a prázdnotě stvoří svět, přírodu, zvířata, člověka a celá země se naplňuje životem, hemží se různými živočichy. V našem příběhu se zalidňuje země egyptská, země otrokářská, krutá, považována za říši smrti. Uprostřed této říše smrti se však rodí další a další Izraelci, děti Boží, společenství, které je na straně života. Společenství, skrze které jedná Bůh.

Čí vlastně jsem? Seznam jmen a narážka na stvoření světa nám má připomenout, že v příbězích knihy exodus se naplní zaslíbení, které Bůh dal kdysi Abrahamovi, tedy že Boží lid má i zde v Egyptě, v otroctví (v jakémkoli „egyptě“) budoucnost. A ještě hlouběji si máme uvědomit, že vysvobození z Egypta není jen nahodilou epizodou, ale pokračováním dobrého Božího stvoření.

Jedna velká groteska

Musíme s ním (izraelským lidem) zacházet moudře (Ex 1,8–10) – doslova přechytračit. Příběh exodu je o zápase dvou moudrostí: na jedné straně moudrostí egyptské říše, která byla vyhlášená svou kulturou, bohatstvím, ale také vojenskou mocí, a na druhé straně moudrostí

těch, kteří se bojí Hospodina. Vše je ve skutečnosti obráceně, než jak se zdá na první pohled: egyptský král chce přechytračit Izrael. Má strach, že se Izraelci rozmnoží, vzbouří se proti králi, přidají se vojensky k jeho nepřátelům, a nakonec odejdou ze země. Král se bojí a ze strachu začne utlačovat Izraelce, vytvoří kulturu strachu. Jenže je pak opakovaně Izraelci (tedy Bohem) přechytračen on i celý Egypt. A první, kdo krále přechytračí, jsou porodní báby.

Nový král. Není uvedeno jeho jméno. Neznal Josefa – odkaz na dobré vztahy mezi Josefem a tehdejším faraonem, který z Josefa udělal správce Egypta a dovolil mu usadit se v Egyptě s celou svou rodinou. Tento nový král nemá k Izraelcům žádný vztah, jsou mu jedno, nemá k nim žádnou úctu.

Chybějící jméno krále, avšak jména porodních bab jsou zmíněna. I to je k pobavení. Slavní králové si zakládali na svých jménech, jsou vždy pečlivě uvedena v kronikách, učebnicích. Bible zde záměrně královo jméno neuvádí. Není třeba se zabývat tím, o kterého krále historicky šlo. Spíše musíme sledovat jeho roli, typ osobnosti, způsoby jeho chování – mocenské zacházení, krutost, diktatura. Může jím být kdokoli.

Zotročení Izraelců (Ex 1,11–14). Informace o zotročení zní v příběhu vícekrát a stupňuje se. Izraelci museli vykonávat nucené práce, které byly často povinné i pro domácí obyvatelstvo. Nad pracujícími byli ustanoveni dozorci, kteří kontrolovali výkon práce. Izraelci byli ponižováni, trpěli. Několikrát se opakuje, že otročili.

Opěrná města. Šlo buď o skladiště pro obilí nebo o pevnosti, které sloužily jako ochrana města.

Hrůza z Izraelců. Čím víc byli Izraelci zotročováni, tím více se rozmnožovali. Egypťané z nich měli hrůzu, doslova: bylo jim z nich špatně, hnusili se jim. Nejde jen o strach z nich, ale mnohem více o odpor k jejich odlišnosti – kulturní, náboženské. Hnus je umocněn populační explozí Izraelců. Té chtěl král zabránit příkazem, že každý novorozený hebrejský chlapec musí být hned po porodu usmrcen.

Otročit nebo sloužit. Sloveso, které je v příběhu použité pro otročení, znamená také sloužit – Bohu, konat bohoslužbu. Na příběhu si můžeme uvědomit, komu, čemu sloužíme, komu otročíme?

Porodní báby Šifra a Púa. Porodní asistentky, pomáhaly rodičkám při porodu, docházely k nim domů. Dostaly nařízení usmrtit novorozené chlapce izraelských žen. Král tím vyhlásil genocidu Izraelců. Tyto báby však jeho příkaz neuposlechly. Jsou tu přece od toho, aby sloužily životu. Nebály se faraona, který jde proti životu, ale bály se Boha – měly jej v úctě, respektovaly jej jako stvořitele, dárce života. Vůči králi byly neposlušné, vůči Bohu však poslušné. Bůh jim dal odvahu k neposlušnosti vůči bezbožnému nelidskému králi. Mazaně,

rafinovaně králi řekly, že hebrejské ženy rodí tak rychle, že k nim ani nestačí dojít.

Nevíme, zda se jednalo o **Hebrejky nebo Egypťanky**. Pokud to byly Hebrejky, je jejich jednání příkladem solidarity se svým lidem. Pokud to byly Egypťanky, jsou příkladem lidského soucitu a respektu k řádu stvoření. Jména však mají hebrejská. Jméno Šifra znamená **„krásná“** a Púa znamená **„zářivá“**. Jejich postoj, čin je krásný, zářivý. Jejich statečnost je krásná a září do světa. Bůh je za jejich statečnost bohatě odměnil.

Bázeň před Bohem hraje v příběhu klíčovou roli. Podle žalmu 111,10 a Př 1,7 Je Bázeň Hospodinova počátkem moudrosti. Faraon chtěl svou „moudrostí“ ze strachu z Izraelců přechytračit Izrael, a tak rozjel teror. Ale porodní báby svou moudrostí, která plyne z bázně před Bohem, převezou drobnou lstí faraona. Moudrost, která vychází z bázně Boží, je pravou životní moudrostí. Šifra a Púa slouží Stvořiteli, skrze ně vidíme, že v příběhu skutečně jedná Bůh, dárce života. Egypt za jeho odpor a teror čeká prohra.

Sloužit, pracovat, bát se – o to v příběhu běží. Příběh se nás ptá: komu slouží, pro koho tady ve světě pracuješ, koho se bojíš – lidí nebo Boha? Lidí, kteří se sami bojí a ze strachu jsou zlí na druhé? Nebo Boha, který všechno stvořil a tvoří věci nové? Příběh o vysvobození z Egypta tak vytváří prostor pro to, aby člověk neměl strach z faraónů, neotročil nikomu ani ničemu, ale aby se mohl plně „bát“ Hospodina a jemu sloužit.

Úskalí

Ve vyprávění o vyvedení z Egypta se soustředíme hlavně na Mojžíše. Je dobré přeběh vyprávět s důrazem na tyto ženy.

Pozor, abychom však nepřisuzovaly zásluhy jen ženám. Je důležité zdůraznit, že celou věc řídil Hospodin.

Odkazy

Sláma, Petr. *Exodus I: Jak jsem zatočil s Egyptem.* Praha: Centrum biblických studií AV ČR a UK v Praze ve spolupráci s Českou biblickou společností, 2020. ISBN 978-80-7545-054-8.

Linden, Nico ter. *Země pod duhou.* Benešov: EMAN, 2015. ISBN 978-80-88060-04-8.

Pro děti

Pomůcky: Fotka porodní asistentky, biblické postavičky nebo flanelograf; barvené šátky na znázornění prostředí, atmosféry; černý šátek – na znázornění úzkosti, strachu, nenávisti, bílý

šátek ke znázornění Boží ochrany a blízkosti. V průběhu vyprávění střídat černý a bílý šátek podle atmosféry. Obrázek nebo model pyramidy. Košík se šperky, barevnými kuličkami, kamínky, drahokamy – něčím, co se třpytí, září.
Vyprávět příběh s postavičkami nebo obrázky.

Motivace (lze využít pro předškoláky i mladší školní věk): Sedíme s dětmi v kruhu na zemi nebo kolem stolu. Uprostřed máme košík se šperky, skleněnými kuličkami atd. Můžete děti pozvat, aby si každý vzal do ruky jednu blýskavou věc. Pomocí šperků přejdeme k tomu, že krása člověka, zář a třpyt může být i uvnitř, v srdci.

Předškolní děti

Děti, podívejte se – co to tady máme? Něco, co se třpytí… šperky, kuličky, korálky. Líbí se vám?

Jsou krásné, že? Ale víte co? Krása nemusí být jen na náušnicích nebo prstýncích. Krása může být i uvnitř – v srdci.

Teď vám povím příběh o dvou ženách. Jedna se jmenovala Šifra – to znamená „Krásná“. Druhá se jmenovala Púa – to znamená „Zářivá“. Možná měly krásné šaty, možná ne. Ale hlavně byly krásné a zářivé tím, jak měly dobré srdce a jak byly statečné.

Šifra a Púa žily v Egyptě a pomáhaly maminkám, když se rodila miminka. Byly to porodní asistentky, báby. Jejich práce byla chránit život.

Jenže v té době vládl v Egyptě zlý král – farao. A ten neměl Izraelce vůbec rád. Vadilo mu, že věří v Boha. A tak vymyslel hrozný plán. Řekl Šifře a Púe: „Když se narodí chlapeček, nesmí zůstat naživu!“

To bylo strašné!

Ale Šifra a Púa si řekly: „Ne! My nebudeme poslouchat faraona, my posloucháme Pána Boha. On dává život, a my budeme život chránit.“ A tak dál pomáhaly maminkám, aby se rodili kluci i holčičky. Miminka rostla, smála se a bylo jich čím dál víc.

Farao se zlobil: „Proč jsou ti kluci naživu?“ A ony mu odpověděly: „Hebrejské maminky rodí tak rychle, že nestihneme přijít k porodu!“

A tak všechny děti zůstaly naživu.

Díky Šifře a Púe se jednou narodil i chlapeček jménem Mojžíš. A ten později vyvedl Boží lid z Egypta na svobodu.

Bůh viděl, že Šifra a Púa jsou statečné a hodné. A měl z nich radost. Dal jim požehnání, aby se jim dobře žilo.

Pamatujte si, co znamenají jejich jména: Šifra – Krásná, Púa – Zářivá. Byly krásné a zářivé nejen navenek, ale hlavně uvnitř – svou odvahou a vírou v Boha.

Mladší děti

Co to tady máme? – Šperky.

Líbí se vám?

Co se vám na nich líbí – že se třpytí, že září, že jsou barevné?

Kdo je nosí a proč? – Hlavně ženy, aby jim to slušelo, aby byly krásné, aby šperky na nich zářily.

Může být člověk krásný bez šperků? A může zářit, když na sobě nemá třeba tyhle „zlaté“ náušnice? *Zkuste, ať děti něco vymyslí, zda je ještě jiná krása než ta vnější…*

Povím vám příběh o dvou ženách. Jedna se jmenovala Šifra, to znamená Krásná.

A druhá Púa, to znamená Zářivá. Šifra a Púa – Krásná a Zářivá.

Nevím, jestli na sobě nosily taky tak krásné náušnice a korále. Ale určitě vím, že byla krásná jejich víra v Pána Boha, že zářily, tím, jak žily, jak dobré měly srdce a jak byly odvážné a statečné.

Šifra a Púa byly porodní asistentky. Dřív se jim říkalo báby.

Víte, co dělá porodní asistentka?

Pomáhá maminkám při porodu miminka.

Šifra a Púa žijí v Egyptě, kde vládne moc zlý král, farao. Tenhle farao nenávidí Boží lid, Izraelce, kteří zde žijí mezi Egypťany. Nesnáší je, vadí mu jejich víra v Pána Boha, to že jsou jiní. A tak se rozhodne, že se Izraelců zbaví.

Nejdřív nařídil, aby všichni Izraelci tvrdě pracovali, od rána do večera. Izraelci museli vyrábět cihly, ze kterých se pak stavěly domy, města, paláce. Byli z práce hodně vyčerpaní, nemohli si ani odpočinout, často je bili egyptští dozorci, aby pracovali ještě rychleji a ještě více. Hodně jich umřelo vyčerpáním.

Faraonovi to ale nestačilo, chtěl Izraelce plně vymazat ze světa, a proto a vydal hrozně kruté nařízení. Nařídil porodním bábám, aby každého chlapečka ihned po porodu usmrtily. Holčičky směly nechat naživu.

Je to hrozné, zlé. Tohle si farao nesmí dovolit!

Co myslíte, poslechly faraona naše porodní báby, Šifra a Púa, Krásná a Zářivá?
Ne! Neposlechly. Řekly si: „to nesmíme, my máme rády Pána Boha a tomu by se zabíjení miminek nelíbilo. On stvořil celý svět a daruje každému člověku život. A my, porodní báby, přece musíme stát na straně života, pomáhat miminkům na svět, a ne je o život připravit.“

A tak Šifra a Púa chodily dál k porodům – tajně. Měly radost z každého narozeného kluka i holky.

Dětí v hebrejských rodinách stále přibývalo. Izraelců bylo víc a víc.

A Faraon? Ten zuřil. Děsně. Zavolal si Šifru a Púu a zostra se jich zeptal: „Jak to, že jsou izraelští kluci naživu, co to děláte?“

Šifra a Púa odpověděly mazaně: „My nic. To hebrejské ženy! Jsou jako dračice. Rodí hrozně rychle. Nestačíme k nim ani doběhnout. Odrodí dítě samy bez nás…“

Žasnu nad tím, jak byly statečné, odvážné.

Žasnu nad tím, jak si dovolily být neposlušné vůči faraonovi, ale zůstaly poslušné vůči Bohu.

Farao nic nezmohl. I když byl krutý, zlý a chtěl Izraelce zničit, nepovedlo se mu to. Protože s Izraelci byl Pán Bůh, který dal odvahu Šifře a Púe.

Za nějaký čas se jedněm rodičům narodil malý chlapeček. Dostal jméno Mojžíš. A až vyroste, zachrání Izraelce z Egypta, vyvede je odtud pryč, aby žili svobodně, radostně, v dobré zemi, kterou pro ně připravil Pán Bůh.

Jak že se jmenovaly ty ženy? Šifra a Púa. A co znamenají jejich jména? Krásná a Zářivá.

Pán Bůh z nich měl velkou radost. Říkal si: „to je krásné, co ty dvě dělají. Ta jejich odvaha září až do nebe! Takové odvážné ženy i muže potřebuji.“ A do konce života jim Pán Bůh žehnal a ony se měly dobře.

Pán Bůh má radost, když jsme odvážní, a já věřím, že nám taky dá odvahu, když ji budeme potřebovat.

Starší děti

Motivace – buď stejná jako pro předškolní a mladší děti, nebo takto:

Víte, kdo je porodní asistentka?

Paní, která pomáhá maminkám při porodu miminka. Je s nimi, dává pozor, jestli porod probíhá v pořádku. Když by nastaly nějaké komplikace, zavolá asistentka paní doktorku nebo doktora.

Porodní asistentka se stará o maminku, o miminko, někdy o tatínka, aby i on svou roli u porodu dobře zvládnul.

Porodní asistentky pracují v porodnici, kde se většinou miminka rodí. Ale někdy na přání rodičů chodí i domů a miminka se rodí doma.

Jaké to asi je být porodní asistentkou? – nechte děti domýšlet: skvělé, náročné, dobrodružné, odpovědné…

Mně na nich přijde nejúžasnější to, že jsou tady, když se rodí nový život. Pomáhají přijít na svět, narodit se. Jsou tady, aby lidský život chránily.

Znáte nějakou porodní asistentku? A měla vaše maminka u porodu asistentku, když vás rodila? Zeptejte se jí.

Povím vám příběh o dvou porodních asistentkách, které žily hodně dávno. Tenkrát ještě nebyly žádné porodnice, miminka se rodila jenom doma. A porodním asistentkám se neříkalo „asistentky“ ale „porodní báby“.

Když se řekne „porodní bába“ – jak si takovou ženu představíte?

Děti nejspíš budou hádat, že bába bude: starší, možná nepěkná, protivná paní.

Porodní bába vůbec nemusela být stará, a už vůbec ne nepěkná ani protivná. Klidně si ji představuji jako mladou krásnou milou ženu.

Ty dvě porodní báby, o kterých vám budu vyprávět, možná právě takové byly. Proč si to myslím? Protože se jedna z nich jmenovala *Krásná* a druhá *Zářivá*. Hebrejsky *Šifra* (Krásná) a *Púa* (Zářivá).

Možná byly krásné a zářící od pohledu.

Ale rozhodně bylo krásné a zářivé to, jak žily, jak se chovaly, jak statečné a odvážné dokázaly být v době, která byla moc zlá.

A krásná byla také jejich víra v Pána Boha. Víra z nich vyzařovala.

Někdy hodnotíme krásu člověka podle zevnějšku a nablýskaných šperků. Ale krása může vycházet i zevnitř, z toho, jak žijeme.

Tíseň v Egyptě

Šifra a Púa byly porodními bábami v Egyptě. Egypt byla velmi slavná a mocná říše. Bohatá, úrodná, protože zemí protékala velká řeka Nil. Egypťané stavěli velká města plná okázalých staveb, domů, paláců, pyramid. A byli také známí svou vzdělaností, chytrostí, učením, moudrostí.

V Egyptě žil Boží lid, Izraelci. Přivedl je sem kdysi dávno Josef. Vzpomínáte? – Ten, co ho prodali jeho bratři do Egypta. Stal se správcem Egypta a měl s tehdejším králem výborné přátelské vztahy. Díky němu se celý Izraelský národ mohl usadit v Egyptě.

Izraelci se v Egyptě měli dlouhá léta dobře. Dařilo se jim, rodila se další a další miminka, stále jich přibývalo.

Jenže na trůn nastoupil nový farao, který neměl Izraelce rád. Vadili mu. Vadila mu jejich víra v Pána Boha. Vadilo mu, že jsou jiní. Protivili se mu a dostal z nich podivný strach. „Co když jich bude ještě víc a budou mě chtít připravit o moc? Co když se přidají k mým nepřátelům a rozpoutají válku proti mně?“

Nejslavnější a nejmocnější muž v zemi, farao, se bojí! O moc, o sebe.

Když se mocní bojí, tak se pak často začnou chovat tak, aby se druzí lidé báli jich, protože pak můžou lidi lépe ovládat.

Ve skutečnosti jsou tihle mocní sami nesmírně ustrašení. Vlastně jsou to pěkní zbabělci.

Faraonův plán

Farao vymyslel plán, jak se Izraelců zbaví. Uvalil na ně tvrdou práci, zotročoval je, ponižoval, tísnil. Byl přesvědčen, že je tím zastraší a postupně sprovodí ze světa.

Od rána do večera museli Izraelci kopat jíl a pálit cihly, ze kterých se pak stavěly velké budovy, paláce pro faraona. Při práci na Izraelce dohlíželi dozorci a nutili je pracovat víc a víc, často je bili do zad, křičeli na ně. Izraelci byli z práce vyčerpaní, někteří vysílením umírali.

Ale i přesto jich stále přibývalo, rodily se pořád další a další děti.
Faraonův plán se nedaří.

A to ho rozčilovalo. Izraelci se mu hnusili čím dál víc.

Proto vydal jedno kruté nařízení.

Zavolal si porodní báby, Šifru a Púu, a řekl jim: „Když půjdete k porodu izraelského chlapce, tak ho hned po porodu usmrtíte. Holky můžete nechat naživu.“

Je mi z toho zle. Co si to farao dovoluje? Tohle se přece nesmí!

Porodní báby v akci

Šifra a Púa. Co že znamenají ta jejich jména, pamatujete si? Krásná a Zářivá. Tak tyhle dvě porodní báby, když odešly od faraona, si řekly: „My jsme přece porodní báby! Našim posláním je přivádět děti do života, nechávat je naživu, a ne je o život připravovat. Na tohle faraonovi nikdy nepřistoupíme! Budeme dál dělat svoji práci!“

Šifra a Púa mají pro strach uděláno. Ony se totiž bojí Pána Boha. Ne, že by z Pána Boha měly hrůzu. Ale ony ví, že Pán Bůh stvořil svět, že On dává život, že On dal celému světu dobrý řád, který je třeba zachovávat. Ví, že Pán Bůh je Pánem nad životem i smrtí a že se mu hnusí, když někdo život ničí, zabíjí.

Tyhle dvě ženské se nebojí faraona, protože mají respekt z Pána Boha. A Pán Bůh jim dával sílu, aby faraonovo hloupé nařízení neuposlechly.

Chodily k porodům do izraelských rodin, přiváděly na svět kluky i holky a radovaly se z každého života, který spatřil světlo světa. Chodily samozřejmě potají, aby je nikdo neviděl a nevyzradil je.

Žasnu nad tím, jak byly statečné, odvážné.

Žasnu nad tím, jak si dovolily být neposlušné vůči faraonovi, ale zůstaly tak poslušné vůči Bohu.

Dětí v hebrejských rodinách stále přibývalo. Izraelců bylo víc a víc.

A Faraon? Ten zuřil. Děsně. Zavolal si Šifru a Púu a zostra se jich zeptal: „Jak to, že jsou izraelští kluci naživu, co to děláte?“

Šifra a Púa odpověděly mazaně: „My nic. To hebrejské ženy! Jsou jako dračice. Rodí hrozně rychle. Nestačíme k nim ani doběhnout. Odrodí dítě samy bez nás…“

Lhaly Šifra a Púa? Nelhaly? A kdyby ano? Lhát se přece nemá. Anebo se někdy může?

Nechte děti zkusit odpovědět…

Porodní báby svou mazaností zachránily životy mnoha dětem a celému Božímu lidu.

Myslím, že když jde o záchranu života, tak je moudré a správné to udělat podobně jako Šifra a Púa.

Cesta k Mojžíšovi a vyvedení z Egypta

Šifra a Púa zachránily mnoho hebrejských kluků. Za krátko se jedněm rodičům narodí kluk a bude se jmenovat Mojžíš. Až vyroste, vyvede celý izraelský lid z Egypta na svobodu. Hodně se o něm pak bude vyprávět, hodně se o něm bude učit, jsou podle něj pojmenované knihy v bibli. Ale nebýt Šifry a Púy, tak by to všechno možná dopadlo úplně jinak. Možná by Mojžíš nepřežil. To Šifra a Púa připravily Mojžíšovi a celému lidu k záchraně cestu.

Šifra a Púa. Krásná a Zářivá. Jejich krásu a zář viděl i Hospodin a měl z nich radost. „Takové ženy, takové lidi potřebuji,“ říkal si! Pán Bůh Šifře a Púe žehnal, byl s nimi, a ony se měly celý život dobře.

Závěr

Neumím si představit, že bych žila v tak hrozném prostředí, kde by vládl tak šílený král a vydával tak krutá nařízení. Asi bych měla obrovský strach o život svůj i svých blízkých. Asi bych si připadala hodně bezmocná, bezradná.

Ale když slyším o porodních bábách, jak byly statečné, moudré, mazané – tak mě to hodně povzbuzuje. Pán Bůh dává obyčejným lidem sílu ke statečnosti a odvaze. Dal ji Šifře a Púe. A snad ji dá i mně, když to bude potřeba. V jiné situaci. A snad takhle posilní i někoho dalšího a bude nás víc a společně víc můžeme čelit nějakému zlu.

Pamatujete si, jak se jmenoval ten farao? Ne? To proto, že to jeho jméno nikde není napsané. I když si farao sám o sobě myslel, jak je mocný a důležitý. Ale přitom to byl jenom krutý zbabělec, a tak vlastně ani nestojí za to, aby si lidé pamatovali jeho jméno. Zato je důležité si připomínat jména těch dvou statečných porodních bab. Jakže se jmenovaly? Šifra a Púa. A co ta jejich jména znamenají? Krásná a Zářivá. To jsou ta jména, která si máme pamatovat, abychom věděli, že i naše víra má být krásná a zářivá, jako víra Šifry a Púy.“

Aktivity

Dávám na výběr z několika aktivit. Cílem aktivit je vcítit se do Šifry a Púy, lépe pochopit jejich odvahu a statečnost a následně najít odvahu sám v sobě, prosit za odvahu.

Scénka. Rozdělte děti do skupin a nechte je zahrát scénky z příběhu Šifry a Púy. Můžete jim dát jednoduché kostýmy a rekvizity, aby se cítily jako skutečné postavy.

Reportáž, dopis. Požádejte děti, aby napsaly krátký příběh nebo dopis, ve kterém si představí, že jsou v roli Šifry nebo Púy. Jak by se cítily? Co by dělaly?

Výtvarná dílna. Nechte děti vytvořit jednoduché výtvarné dílo, které symbolizuje odvahu a víru. Může to být například malba, koláž nebo socha z modelíny.

Diskuse o odvaze a víře (se staršími dětmi). Po přečtení nebo převyprávění příběhu veďte s dětmi diskusi o tom, co znamená být odvážný a jak mohou děti projevovat odvahu a víru ve svém každodenním životě.

Modlitba za odvahu. Dejte do košíku barevné kamínky, šperky, skleněné kuličky – něco co se třpytí, září. Sedněte si s dětmi do kruhu, doprostřed rozložte nějaký barevný šátek a zapálenou svíčku. Děti si z košíku vyberou jeden šperk (jednu kuličku). Nechte je, aby se zamyslely, kdo teď potřebuje dodat odvahu – oni sami, někdo z blízkých, někdo ve světě. Požádejte je, aby svůj nápad řekly jako modlitbu nebo přání a při tom položily šperk doprostřed na šátek.

Liturgie

Písně

Moudrost mi, Pane, dávej (Svítá 189); *Neskládejte v mocných naději* (Svítá 215); *Věčně krásný Stvořiteli moří* (Svítá 489); *Každý den Pán mi sílu dává* (Svítá 447)

Biblický text k zapamatování

Počátek moudrosti je bát se Hospodina; velice jsou prozíraví všichni, kdo tak činí. Jeho chvála trvá navždy! (Ž 111,10)

Rituál

V kruhu zazpívat píseň *Moudrost mi, Pane, dávej* (Svítá 189), držet se při tom za ruce.

Nebo udělat jako rituál „Modlitbu za odvahu“ z oddílu Aktivity.

Okénko do bohoslužeb

Jak se pozná moudrý člověk? Že toho hodně ví, že toho hodně může, že si myslí, že každého přechytračí? Jeden mocný král si myslel, že přechytračí Izraelce a asi i Pána Boha. Jenže se mu postavily do cesty dvě ženy, které měly ráda Pána Boha, a proto byly mnohem moudřejší než ten král. A tak nakonec přechytračily ony jeho. Kdo byly ty ženy a jak zlého krále přechytračily? Utíkejte si to poslechnout do nedělky!

Modlitba

Pane, děkujeme za Šifru a Púu. Prosíme, abychom v každé době spoléhali na tebe, abychom k tobě měli úctu. Dávej nám sílu a odvahu, pomoz nám být stateční, když to bude potřeba. Prosím, ať jsme krásní svou vírou a ať zářímе svými odvážnými činy. Amen.

Katechetické cykly
Ženy v Bibli
Biblický odkaz (kat)
Exodus 1,1–22